

по-младый отъ Цариградъ, и да подчини сичката западна Тракия подъ българска власть.

Михаилъ освѣнъ дѣто бѣше сынъ на Видинскыя наиѣстникъ, който са наиѣрваше въ пріятелскы сношенія съ Сърбытъ, но бѣше са и оженилъ за Недѣля или Неда, дъщеря на краля Минютина, който слѣд. бѣше олеснилъ пѣтя му къмъ върховната власть върху Българія, за дѣто го придружила и Неда съ малолѣтнытъ си сынове Шишмана и Іоанна. Тѣй въ Търново са собиратъ двѣ царицы: Теодора и Неда. Гъркиня и Сърбкиня. Колко да е голословно (бездоказателно) изложеніето на лѣтописитѣ, не можемъ обаче да не забѣлѣжимъ, споредъ послѣдствіята, въ които сѣ замѣсяны имената на двѣтъ царицы, че главнытъ пружины (зембелекъ) на особицытъ и размирицытъ въ Българія бѣхъ въ рѣцѣтъ на тѣзи жены.

М. Страшиміровичъ, за да са премири съ Грькоримлянытъ, напуска Неда, отъ която имаше много дѣца, и са оженва за Теодора, довицата на Светослава и внука на И-ра Андроника. Бракътъ станъ прѣзъ 1324 и, види са не безъ участіето на Андроника, който не гледалъ съ добро око съюза на новия балгар. царь съ Сърбытъ. Но за тѣзи си постѣпка Михаилъ, какъто ще видимъ по-долу, не само заплати на Византійцытъ, но ѣще врѣчи въ лицето на Шишмана едно орѣдіе, съ което тѣ непрестанно безпокоихъ и плашихъ Търновското правителство.

По онуй време Андроникъ, шурѣтъ Михайловъ, са навърташе съ одѣртѣлата си майка въ Демотика, градъ който бѣше станѣлъ срѣдоточіе на неволнытъ Византійцы, въ глава на които стоѣше този Андроникъ, внукъ на Императора. Скоро слѣдъ свадбата, Михаилъ, призванъ тамъ на гости отъ шуря си наедно съ Теодора, можихъ да са споразумѣють за взаимнитѣ си интересы съ него, и си подадохъ